

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

י. אֵל בְּנֵי כִי לֹא טוֹבָה
הַשְׁמָעָה אֲשֶׁר אֲנֹכִי
שָׁמַע מֵעֲבָרִים עִם יי
שְׁמוּאֵל א ב כד

הגהות הב"ח

(6) גם' ואמר ליה ומי יימר
דנכשרים תאלימ' וי"ב ס"א
אין זכר: (3) שם ויהיה
קטבר מילי דמיומאים
כ"ל וימית: נחחק:
(2) רש"י ד"ה כפלה וכו'
להקנות. י"ב כלומר
להקנות ולהקריב סכנת
מר ויטורל: (7) ד"ה נקט
מלךא וכו' ואחזין
לעבור על דף: (8) ד"ה
ד"ה סקבא וכו' ולעצירה
ימות כ"ל וימית כלומר
נחחק:

הנהגות הנ"ל

[A] נס' סר וזרוא מלך
ומכריו. פי' הרמזים דקאי
אפטיה. (הגר"ל) נספרו
הנ"ל על החל"ט:

לשון קדש

קוביטשור"א. אפשר (חלק מההתמה שבו מושכים את הבהמה או את הסוס כצווארים). רדוישדור"א [רדוישדור"א]. קיהון. פנימות. ולנ"ץ [מלנ"ץ]. פצעים.

מוסד רש"י

מלקין על היחוד. מכת
מרדות, ואין אוסרין.
אשה על בעלה נשכיל יחוד
בעלמא (ביתובות יג).

עשרה יוחסין פרק רביעי קידושין

לַאסְרֹוּי בֵּית. שֶׁאֵס יבֹא עֲלֵיהֶם חֵין מִיֵּס בְּזִדְקִין אֲחֻתָּה: לֹא שֶׁנֶּאֱמַר אֲשֶׁר מִמִּיחֵדָה עִם שְׁנֵי אֲנָשִׁים: שֶׁמֶּא יִטְעֵךְ אֶחָד לְנִקְבֻּיו. וְנֵעִי לְהִתְרַחֵק לְנִנְיֻת: וְדִיּוּו עֲלֵיהֶם סִדְדִי. אֵס יבֹא עֲלֵיהֶם וְיִעֲדוּ לִפְנֵי בִּזְ' וְלֹא יִמְחו עֲלֵיהֶם מְגִילָה: דְּלִי כְרִעֵךְ. מִהֵר לָלֶכֶת שְׁנִקְדַּמְנָה:

לאתרווי ביה ^(א)אמר רב יהודה אמר רב ^(ב)ל"ש
אלא בעיר אבל בדרך עד שיהיו שלשה
שמוצא יצטרך אחד מהם להשתין ונמצא אחד
ממתיירד עם העורה נימא מסייע ליה מוסרים
לו שני תלמידי חכמים שמא יבא עליה בדרך
וחרי אחריו הא תלתא חתם יי היכי דניהוו
עליה פתח רב ורב יהודה הוו קאלי באורחא
הוה קאולא ההיא אתתא קמיהו א"ל רב לרב
יהודה דל כרעך מקמי גיהנם אמר ליה
ותא מר הוא דאמר בכשרים שפיר דמי א"ל
כגון ^(ג)מי ימר בכשרים כגון אנא ואת אלא כגון
מאי כגון ^(ד)רבי חנינא בר פפי וחביריו ^(ה)אמר
רב ימלקין על ייחוד ואין אוסרין על הייחוד
אמר רב אשי ילא אמרין אלא בייחוד פניה
אבל בייחוד דאשת איש לא שלא תהא מוציא
לעז על בניה ^(ו)מר זוטרא מלקי ומכרזי א"ל
רב נחמן מפרהטיא לרב אשי מר נמי לילקי
ולכרזי א"ל איבא דשמע בהא ולא שמע בהא
אמר רב ימלקין על לא טובה השמועה
שנאמר יאל בני כי לא טובה השמועה מר
זוטרא מותיב ילה אפסירה על כחפיה ומקרי
ליה אל בני אמר רבה בעלה בעיר אין
חוששין משום ייחוד אמר רב יוסף פתח
פתוח לרשות הרבים אין חוששין משום ייחוד
רב ביבי איקלע לבי רב יוסף בטר דכרך
ירפתא אמר להו שקולי דרגא מתותי ביבי
ותא אמר רבה בעלה בעיר אין חוששין משום
ייחוד ^(ז)שאני רב ביבי דשוכבניתיה הואי
וגייסא ביה אמר רב כהנא אנשים מכחזין
ונשים מכפנים אין חוששין משום ייחוד
ייחוד

[illegible]

בעלה כעיר אין חוששין לה
משום יחוד. פי' בקונטרס
אין חוששין להלקות משמע ממנו
פירושו הא אסורא מיאא איכא וקסא
דאס כן מאי פריך במסמך על ד
יוסף דקאמר שקולו דרגא ממוחי
גיני והאמר דבה בעלה עביר אין
חוששין לה משום יחוד ומאי קאסיא
נהי דמלקות ליכא איסורא מיאא
איכא וגרמא לפרש ס' חוששין כלל
משום יחוד ואפילו אסורא ליכא:

סקבא רשעא ריגלא פירוש
יריעות של ימות השנה
ליחוד ולעצירה (ו) כלומר ו ימות
הרגל [שש] קבוצות אנשים ושם
למשום הדרכה ונחמין עין זה
על זה וי"א לכך נהגו להשתנות
לאחר פסח ולאחר סוכות:
אצוי

מבחוץ חוששין משום ייחוד במתניתא תנא איפכא
מר רב כהנא הכי ותנא מתניתא איפכא ^אאנא נעביד
רבא דייר קנא אמר ^באבין ^גסקבא דשטא ריגלא הנך
קנא אסקניהו לבי רב עמרם חסידא אשקולו דרגא
זה חדא מנייהו נפל נהורא באיפומא שקליה כי עמרם
די עשרה למדלייא דלייא לחודיה סליק ואולי כי מטא
מאן קלא גורא כי עמרם אתו רבנא אמרו ליה כספיתנן
ובי עמרם בעלמא הדין ולא תיחספו מיניה לעלמא
מיניה נפק מיניה כי עמודא דגורא אמר ליה חזי דאת
עדיפנא מינך רבי מאיר הוה מתלוץ בעוברי עבירה
בכיתתא בחד גיסא דנהרא לא הוה מכרא נקט מצרא
מצרא שבקיה אמר אי לאו דקא מכרו ברקיעא הוהתרו
יה לדמך תרתי מעי ר' עקיבא הוה מתלוץ בעוברי
מעי ליה שטן כאיתתא בריש דיקלא נקטיה לדיקלא
לפלגיה דדיקלא שבקיה אמר אי לאו דמכרו ברקיעא
תורתו שותיה לדמך תרתי מעי פלימו הוה רגיל
בעיניה דשטן יומא חד מעלי יומא דכיפורי הוה אידמי
אכבא אפיקו ליה ריפתא אמר ^דליה יומא כי האידינא
אברא עייליה וקריכו ליה ריפתא אמר ^הליה יומא
אתכא ואנא לחודאי אתיהו אותבתוה אתכא הוה
א וכיבי עליה והוה קעביד ^ו ביה מילי דמאי ^זא"ל
ח"כ

בן. שהיו סבורים ש'אשה' שם דליקה: אשכנזים. רב עמרם ליר
והוא אם היו רוצים: אדמים ליה שטן. דהוא יר הרע: כהן גיטא
ות: נקט מדרש. הכל ממות משפט הכהן אל שפטו ואומותיו
אסכא. על השלחן ארליין: ויכין. ול"ץ המזא"ן ליה ואמאסין:
חב

עין משפט
נר מצוה

ק'ב א טושי'ע אדע'ס
 כ'ט ט'ה' ה'כ'ס:
 ק'ד ב' א' מ'כ'ס מ'ג'ל
 א'סד'ר י'ס'ה מ'ג'ל
 ט'מ' ל'א'ח' ק'ט טושי'ע
 ק'טו א' ס'ק'ן כ'ט טושי'ע
 ק'בו ד' מ'י' מ'כ'ס מ'ג'ל
 ט'כ'ד'ר'ן מ'ג'ל ה'
 ט'י'ב' א'דע'ס א'י' ק'ט
 ט'פ'ק':
 ק'בו ד' מ'י' מ'כ'ס מ'ג'ל
 א'י' מ'ג'ל י' טושי'ע
 ט'ס ט'ק'ן כ'ט ט'פ'ק':
 ק'ו ד' מ'י' ט'טושי'ע ט'ס
 ט'פ'ק':
 ק'ד א' מ'י' ט'טושי'ע
 ט'ס ט'פ'ק':
 ק'ט א' מ'י' ט'טושי'ע ט'ס
 ט'טושי'ע ט'ס ט'פ'ק':

מוסף תוספות

א. אם נתייחדה עם עבד
נתין וממור. תס' הרא"ש.
ב. ועבוד מעלה ביוחסין
דלא מהימנא כמיגו דאי
בעיא אמרה לא נבעלתי
דכיון דאין אפוטרופסין
לעירות היא יראה שמא
אם תאמר לא נבעלתי לא
יאמינו לה. תס' הרא"ש.

תום' ר"י חזקן

לנקבו. וצריך להתרחק
משום צניעות. [מסורים
לו שני תלמיד
חכמים]. המקנא לאשתי
ומעלה אותה לירושלים
להשקותה. ח"ת שידעו
שאתמה לבשל ויתרו בו
אם יבא עליה. דל כרעץ.
מהר ללכת שנקייסנה.
ומסתברא דלפנים שזית
הדן עבר שרצה להתרחק
שן הכעור אבל לכל
מן אנשים כשרים מותר.
וחבירי רבי (יצחק)
[צדוק] ורב כהנא. מלוקין.
שן שתיחיה עם אשה
לכבו שזיתם מרב עמיה.

[illegible]

כשתצא תתיחד עם האנשים לא איכפת לך. דאג

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones